

Pesti utca

Sötét délután. Ólmos-síkos az út. Bice-bócán bukdácsolnak a járókelők, mint albatroszmadarak a havon. Mindenki óvatosan vigyáz saját magára, s a többiekre is. A villamosok, gépkocsik is idegesen ügyelnek az emberekre, s az emberek azokra. A járókelők tömegesen várokoznak az átjárásnál, talán távolabb is, mint okvetlenül szükséges. Egyszerre az egyik forgalmas utcasarkon, közvetlenül az üggyel-bajjal csúszó villamoskocsi előtt, tíz-tizenkét esztendőös kislány fut át. Sapkája alól hátul két szőke hajfonat libeg utána.

A közelben levők nagyot sikítanak. A villamos csupán néhány ujjnyira volt tőle, egy pillanat, s menthetetlenül elgázolja. A kislány arca lángol. Értzi, hogy minden szem rátekint. A kocsivezető káromkodik. Az átkelésre várokozó csoportjában pedig valamennyi nő önkéntelenül haragos, anyai szavakra fakad.

– Haszontalan kölyök. Szemtelen béka. Könnyelmű tacsó. Nem tud vigyázni. Majdnem elgázolta a villamos – szidalmazta ki-ki véralkata szerint, olyan családiasan, olyan otthonosan, mintha saját gyermeke volna.

Egyik bundás hölgy sehogyse tudja túrtőztetni magát, s jókorát buffant a kislány hátába, másik pedig a szőke hajfonatát rángatja meg.

A kis bűdös egy kukkot se szól. Örül, hogy ennyivel szabadult. Bizonyos, hogy többé nem fut át ilyen meggondolatlanul a síkos úttesten, a villamos előtt.

•

Vidéken, ha leesik a hó, honnan, honnan nem, egy szemvillanás alatt előkerülnek a szánok, a csörgős hátú lovak, s békebeli téli világot varázsolnak a havas városra.

Hólapátoló
1930-as évek
MNM Történeti Fényképtár

„Budapestén egy-kettőre ellapátolják a frissen hullott havat.”

Budapesten egy-kettőre ellapátolják a frissen hullott havat. Senkinek se jut eszébe a csörgős szán. De azért hogy, hogy nem, mégis – mint valami el nem múló emlék a múltból – végigsuhan minden esztendőben egy csörgős, kétlovas szán a budai utcákon. Aztán eltűnik, mint az emlék. Mint a hó.

•

Félre csapott svájcisapkában bodros fejű csitrilány libben a könyvesboltba.

- Adjon, kérem, valami érdekes olvasnivalót – csipogja a boltosnak.
- Regényt, elbeszélést, útleírást parancsol? – kérdi tőle a kereskedő.
- Ugyan – legyint elnézően a ma gyermeke, – hát az érdekes? Adjon valami jót az általános pénzügyi és gazdasági helyzetről.

1933. december 30., szombat, 6. old.